

อัตราค่าอาหารในการฝึกอบรม

บาท: วัน:คน

ระดับการฝึกอบรม	การฝึกอบรมในสถานที่ของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ		การฝึกอบรมในสถานที่ของเอกชน	
	จัดครบทุกมื้อ	จัดไม่ครบทุกมื้อ	จัดครบทุกมื้อ	จัดไม่ครบทุกมื้อ
1. การฝึกอบรม ระดับต้น	ไม่เกิน 300	ไม่เกิน 200	ไม่เกิน 500	ไม่เกิน 250
2. การฝึกอบรม ระดับกลาง	ไม่เกิน 500	ไม่เกิน 300	ไม่เกิน 800	ไม่เกิน 400
3. การฝึกอบรม ระดับสูง	ไม่เกิน 700	ไม่เกิน 400	ไม่เกิน 1,000	ไม่เกิน 500

อัตราค่าเช่าที่พักในการฝึกอบรมในประเทศไทย บาท : คน

ระดับการฝึกอบรม	อัตราค่าเช่าที่พักคนเดียว	อัตราค่าเช่าที่พัก 2 คน
1. การฝึกอบรมระดับต้น	ไม่เกิน 600	ไม่เกิน 450
2. การฝึกอบรมระดับกลาง	ไม่เกิน 1,200	ไม่เกิน 800
3. การฝึกอบรมระดับสูง	ไม่เกิน 2,000	ไม่เกิน 1,400

อัตราค่าเช่าที่พักในการฝึกอบรมในต่างประเทศ

บาท : คน

ข้าราชการ	ประเภท ก.		ประเภท ข.		ประเภท ค..	
	ค่าเช่าที่พักต่อวัน	ค่าเช่าที่พักต่อเดือน	ค่าเช่าที่พักต่อวัน	ค่าเช่าที่พักต่อเดือน	ค่าเช่าที่พักต่อวัน	ค่าเช่าที่พักต่อเดือน
1. การฝึกอบรมระดับต้น และระดับกลาง	ไม่เกิน 3,400	ไม่เกิน 48,600	ไม่เกิน 2,200	ไม่เกิน 43,900	ไม่เกิน 1,400	ไม่เกิน 25,700
2. การฝึกอบรมระดับสูง	ไม่เกิน 4,800	ไม่เกิน 95,200	ไม่เกิน 3,200	ไม่เกิน 53,400	ไม่เกิน 2,000	ไม่เกิน 30,400

หมายเหตุ

ประเภท ก. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

1. ประเทศญี่ปุ่น	2. ประเทศออสเตรเลีย
3. สาธารณรัฐออสเตรเลีย	4. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก
5. สาธารณรัฐฟินแลนด์	6. สาธารณรัฐฝรั่งเศส
7. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน	8. สาธารณรัฐอิตาลี
9. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	10. ราชอาณาจักรนอร์เวย์
11. ราชอาณาจักรสวีเดน	12. สมาพันธรัฐสวิส (สวิสเซอร์แลนด์)
13. สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่ และไอร์แลนด์เหนือ	14. ราชอาณาจักรเบลเยียม
15. ประเทศแคนาดา	16. สหรัฐอเมริกา

ประเภท ข. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

1. รัฐบาล์เรน	2. สาธารณรัฐประชาชนจีน
3. สาธารณรัฐไชปรัส	4. สาธารณรัฐอินเดีย
5. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	6. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
7. สาธารณรัฐอิรัก	8. รัฐอิสราเอล
9. ราชอาณาจักรยัชไมด์จอร์แดน	10. สาธารณรัฐเกาหลี
11. รัฐคูเวต	12. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
13. รัฐสุลต่านโอมาน	14. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
15. รัฐกาตาร์	16. ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย
17. สาธารณรัฐสิงคโปร์	18. สาธารณรัฐตุรกี
19. สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	20. สาธารณรัฐประชาชนบังคลาเทศ
21. เนการาบรูไนดารุสซาม (บรูไน)	22. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย
23. ประเทศนิวซีแลนด์	24. ราชอาณาจักรตองกา
25. ราชรัฐอันดอร์รา	26. สหพันธ์สาธารณรัฐเช็กและสโลวัก (เชคโกสโลวาเกีย)
27. สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)	28. สาธารณรัฐฮังการี
29. สาธารณรัฐไอซ์แลนด์	30. ราชรัฐลักเซมเบิร์ก

31. สาธารณรัฐโปรตุเกส	32. สาธารณรัฐสังคมนิยมโรมาเนีย
33. สหภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมไซเบีต	34. ราชอาณาจักรสเปน
35. สหพันธ์สาธารณรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวีย	38. สาธารณรัฐบรูไน
37. สาธารณรัฐแคเมอรูน	38. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง
39. สาธารณรัฐชัต	40. สาธารณรัฐโกตดิวัวร์ (ไอร์เวอริโคส)
41. สาธารณรัฐจิบูตี	42. สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
43. สาธารณรัฐแกมเบีย	44. สาธารณรัฐกานา
45. สาธารณรัฐเคนยา	46. สาธารณรัฐมาลี
47. สาธารณรัฐอิสลามมาริตเนีย	48. สาธารณรัฐไนเจอร์
49. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย	50. สาธารณรัฐเซเนกัล
51. สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน	52. สาธารณรัฐแทนซาเนีย
53. สาธารณรัฐประชาชนเบนิน	54. เครือรัฐบาฮามาส
55. สาธารณรัฐคอซตาริกา	56. สาธารณรัฐปานามา
57. สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก	58. ประเทศจาเมกา
59. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา	60. ใต้หวัน
61. ย็องกง	

ประเภท ค. ได้แก่ประเทศ รัฐ เมืองอื่น ๆ นอกจากกำหนดในประเภท ก. และประเภท ข.

(เสนา)

**ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทาง
และค่าที่พักในการเดินทางไปราชการ
พ.ศ. 2534
แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2536**

เพื่อปฏิบัติตามมาตรา 15 มาตรา 17 มาตรา 49 มาตรา 51 และมาตรา 56 พระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2534 กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2534"
- ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2534 เป็นต้นไป
- ข้อ 3 บรรดาระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน
- ข้อ 4 ในระเบียบนี้
- "ค่าเช่าห้องพักคนเดียว" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการเช่าห้องพักหนึ่งห้องที่โรงแรม เรียกเก็บกรณีที่ผู้เช่าเข้าพักเพียงคนเดียว
- "ค่าเช่าห้องพักคู่" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการเช่าห้องพักหนึ่งห้อง ที่โรงแรม เรียกเก็บกรณีที่ผู้เช่าเข้าพักรวมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป
- "ห้องชุด" หมายความว่า ห้องพักในโรงแรม ซึ่งมีห้องนั่งเล่นหรือห้องรับแขก แยกต่างหากจากห้องพักหรือห้องนอน
- "ใบแจ้งรายการของโรงแรม" (Folio) หมายความว่า ใบแสดงรายการและจำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่ผู้เช่าห้องพักในโรงแรมได้ใช้บริการของ โรงแรมตลอดระยะเวลาที่เช่าห้องพักตามลำดับรายการและวันที่ใช้บริการ ซึ่งโรงแรมแจ้งให้ผู้เช่าห้องพักตรวจสอบและรับทราบเพื่อขอเรียกเก็บเงินตามจำนวนเงินที่แจ้ง

ข้อ 5 ผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการตามบัญชีหมายเลข 5 ทำระยะเวลาเบี่ยงให้เบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยประหยัด

ข้อ 6 ให้ปลัดกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวดที่ 1

การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

ข้อ 7 เบี้ยเลี้ยงเดินทางให้เบิกได้ตามบัญชีหมายเลข 1 ทำระยะเวลาเบี่ยงนี้

ข้อ 8 การเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริง ให้เบิกจ่ายในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวตามบัญชีหมายเลข 2 ทำระยะเวลาเบี่ยงนี้

ข้อ 9 ค่าเช่าที่พักของผู้เดินทางไปราชการและบุคคลในครอบครัว ให้พักรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง และให้เบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องนักคู่คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราห้องพักคนเดียว บุคคลในครอบครัวที่ไม่ครบคู่และมีผู้ติดตาม ให้เบิกในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวสำหรับผู้ไม่ครบคู่

กรณีผู้ติดตามของผู้เดินทางครบคู่ ให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับผู้ติดตามทั้งคู่ในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่ไม่เกินอัตราคนละร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวในระดับตำแหน่งต่ำสุด หากบุคคลในครอบครัวที่ไม่ครบคู่เป็นผู้ติดตาม ให้เบิกค่าเช่าห้องพักในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวในระดับตำแหน่งต่ำสุดให้ผู้ติดตามที่ไม่ครบคู่

กรณีที่มีความจำเป็นไม่อาจพักรวมกัน ให้ปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าพิจารณาอนุมัติเป็นกรณี ๆ ไป

หมวดที่ 2

การเดินทางไปราชการต่างประเทศ

ข้อ 10 ให้ผู้เดินทางเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามบัญชีหมายเลข 3 ทำระยะเวลาเบี่ยงนี้

กรณีผู้เดินทางเลือกเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางเท่าที่จ่ายจริง ให้เบิกได้ภายในวงเงินไม่เกินอัตราประเภท ก. ส่วนผู้เดินทางที่เลือกเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางลักษณะเหมาจ่ายให้เบิกในอัตราประเภท ข.

ข้อ 11 เวลาที่เดินทางไปราชการภายในประเทศของข้าราชการที่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศ ที่ต้องเดินทางไปราชการทั้งในประเทศและนอกประเทศที่ตั้งสำนักงานปกติในคราวเดียวกัน หมายถึงระยะเวลาการเดินทางตั้งแต่เวลาออกจากที่พักหรือที่ตั้งสำนักงาน ปกติจนถึงเวลาประทับตราหนังสือเดินทางออกจากประเทศนั้น รวมเข้ากับระยะเวลาประทับตราหนังสือเดินทางเข้าประเทศที่ตั้งสำนักงานปกติจนถึงที่พักหรือที่ตั้งสำนักงานปกติ แล้วแต่กรณี เป็นระยะเวลาในการเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทาง กรณีการเดินทางภายในประเทศที่ตั้งสำนักงานของข้าราชการที่มีตำแหน่งที่ประจำในต่างประเทศ

ข้อ 12 ให้ผู้เดินทางเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริง ในอัตราห้องพักคนเดียวภายในวงเงินที่กำหนดตามบัญชีหมายเลข 4 ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 13 ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวซึ่งได้รับอนุญาตให้คู่สมรสเดินทางไปด้วย ให้เบิกค่าเช่าที่พักของผู้เดินทางและคู่สมรสเท่าที่จ่ายจริง ในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่ไม่เกินคนละร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวที่มีสิทธิจะพึงได้รับ

กรณีที่ผู้เดินทางมีตำแหน่งตามที่กำหนดในข้อ 5 ซึ่งเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม ให้งดเบิกค่าเช่าที่พักของคู่สมรส

ค่าพาหนะเดินทางและเบี่ยเลี้ยงเดินทางของคู่สมรส ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับผู้เดินทาง

ข้อ 14 ค่าเช่าที่พักของผู้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ คู่สมรส บุตร อายุไม่เกินสี่สิบห้าปี ซึ่งไม่มีคู่สมรสและอยู่ในความอุปการะที่จะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย และผู้ติดตาม ให้นำความในข้อ 9 มาใช้บังคับ

ข้อ 15 การเบิกค่าเช่าที่พักสำหรับการประชุมระหว่างประเทศที่เจ้าภาพจัดประชุมในโรงแรมใดโรงแรมหนึ่ง ผู้เดินทางหรือคณะผู้เดินทางจะเลือกพักในโรงแรมที่จัดการประชุมหรือเลือกพักในโรงแรมใกล้เคียงกับโรงแรมที่จัดประชุมก็ได้ โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงตามอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว หรืออัตราห้องพักคู่ของ โรงแรมที่จัดประชุม หรือจะเบิกตามสิทธิของตนก็ได้

การประชุมระหว่างประเทศที่ประเทศเจ้าภาพกำหนดให้ผู้เข้าร่วมประชุมพักในโรงแรมหรือสถานที่ที่จัดเตรียมไว้ให้ โดยผู้เข้าร่วมประชุมไม่อาจเลือกหรือหลีกเลี่ยงได้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงตามที่ประเทศเจ้าภาพเรียกเก็บ หรือตามอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว หรืออัตราค่าเช่าห้องพักคู่ของโรงแรมนั้น แล้วแต่กรณี

มิให้นำความในวรรคหนึ่ง และวรรคสองมาใช้บังคับในกรณีที่ส่วนราชการหรือผู้เดินทางร้องขอหรือกระทำการใด ๆ เพื่อให้ประเทศเจ้าภาพกำหนดที่ประชุมหรือกำหนดที่พัก หรือจัดเตรียมที่พักตามความต้องการของส่วนราชการหรือผู้เดินทาง ไปประชุมนั้น

หมวดที่ 3 การเบิกจ่ายเงิน

ข้อ 16 แบบรายงานการเดินทางเพื่อขอเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและเอกสารประกอบที่ใช้ในการเบิกจ่ายเงินตลอดจนวิธีใช้ ให้เป็นไปตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ 17 ค่าใช้จ่ายรายการใดมีลักษณะให้เลือกเบิก ให้ระบุลักษณะการเลือกขอใช้สิทธิไว้ในแบบรายงานการเดินทางให้ชัดเจน

ข้อ 18 คณะผู้เดินทางซึ่งประสงค์จะยื่นรายงานการเดินทางเพื่อขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางร่วมกันในฉบับเดียวกัน จะกระทำได้ในกรณีดังนี้

(1) การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร ซึ่งเลือกเบิกค่าเช่าที่พักแต่ละวัน ในลักษณะเดียวกันตลอดการเดินทาง

(2) การเดินทางไปราชการต่างประเทศ ซึ่งเลือกเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางในลักษณะเดียวกันตลอดการเดินทาง

ข้อ 19 ในกรณีที่ผู้เดินทางต้องการใช้สิทธิเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางเท่าที่จ่ายจริง ให้เบิกได้เฉพาะค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นค่าอาหารและค่าเครื่องดื่ม รวมทั้งค่าภาษีและค่าบริการที่โรงแรมหรือภัตตาคาร หรือร้านค้าเรียกเก็บจากผู้เดินทางไปราชการในแต่ละวัน

จำนวนเงินตามหลักฐานการจ่ายที่ขอเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางเท่าที่จ่ายจริงตามข้อ 20 ให้คิดตามสิทธิการคำนวณเบี้ยเลี้ยงในแต่ละวัน จำนวนเงินส่วนที่เหลือจ่ายในวันใดจะนำมาสมทบเบิกในวันถัดไปมิได้

ข้อ 20 การเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางในต่างประเทศในลักษณะจ่ายจริง ต้องมีหลักฐานการจ่ายอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ประกอบการเบิกจ่าย

(1) ใบเสร็จรับเงินของ โรงแรมหรือภัตตาคารหรือร้านอาหารที่ผู้เดินทางเข้าไปบริโภค หรือ.

(2) ใบแจ้งรายการของ โรงแรมที่มียอดแสดงจำนวนเงินค่าอาหารในแต่ละมื้อในแต่ละวัน ในกรณีที่โรงแรมมิได้ออกใบเสร็จรับเงินค่าอาหารแยกต่างหากจากค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่โรงแรมเรียกเก็บ โดยมีเจ้าหน้าที่รับเงินของ โรงแรมลงลายมือชื่อ วันเดือนปีและจำนวนเงินที่ได้รับไว้เรียบร้อยแล้ว แทนใบเสร็จรับเงินก็ได้

ข้อ 21 ในกรณีที่ผู้เดินทางใช้สิทธิเบิกค่าที่พักเท่าที่จ่ายจริง ให้เบิกได้เฉพาะค่าเช่าห้องนักรของ โรงแรม ค่าภาษีและค่าบริการในส่วน of ค่าเช่าห้องนักรที่โรงแรมเรียกเก็บ โดยต้องมีหลักฐานการจ่ายตามรายการต่อไปนี้ประกอบการเบิกจ่าย

(1) ใบเสร็จรับเงินของ โรงแรม

(2) ใบแจ้งรายการของ โรงแรม

ในกรณีที่ใบแจ้งรายการของ โรงแรมมีข้อความที่แสดงว่า โรงแรมได้รับชำระเงินค่าบริการของ โรงแรมจากผู้เดินทางที่เข้าพักห้องของ โรงแรมไว้เรียบร้อยแล้ว โดยเจ้าหน้าที่รับเงินของ โรงแรมลงลายมือชื่อ วันเดือนปีและจำนวนเงินที่ได้รับให้ผู้เดินทาง ใช้ใบแจ้งรายการของ ดังกล่าว เป็นหลักฐานในการขอเบิกค่าเช่าที่พัก โดยไม่ต้องมีใบเสร็จรับเงินด้วยก็ได้

ข้อ 22 ใบแจ้งรายการของ โรงแรม ที่เจ้าของกิจการ โรงแรม หรือกิจการให้เข้าสถานที่พักออกให้ ต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(1) ชื่อโรงแรมและสถานที่ตั้ง ซึ่ง ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย

(2) ชื่อและชื่อสกุลผู้เข้าพักแรม

(3) วันเดือนปีและ เวลาที่เข้าพักและยกเลิกการเข้าพัก

(4) จำนวนผู้ที่เข้าพักในห้องที่เช่า

(5) อัตราค่าเช่าห้องรายวัน ในกรณีที่พักรายสัปดาห์ หรือรายเดือน ให้ระบุอัตรา รายสัปดาห์หรือรายเดือน แล้วแต่กรณีด้วย

(6) รายละเอียดของรายการค่าใช้จ่ายซึ่งผู้เข้าพักนักรใช้บริการของ โรงแรมและ ต้องมีรายการค่าเช่าห้อง ค่าภาษีและค่าบริการและจำนวนเงินแต่ละรายการเป็นรายวัน

ในกรณีที่ต้องการใช้ใบแจ้งรายการของโรงแรมเบิกค่าใช้จ่ายอย่างอื่น เช่น ค่าอาหาร ค่าทำความสะอาดเสื้อผ้า เป็นต้น แทนใบเสร็จรับเงินจะต้องมีรายการที่ขอเบิกนั้นพร้อมจำนวนเงินเป็นลำดับแต่ละวันในใบแจ้งรายการของโรงแรม (6) ด้วย

ในกรณีที่มีรายการไม่ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง ให้ปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าพิจารณาอนุมัติเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ 23 การเข้าที่พักในอัตราห้องพักคู่ ผู้เดินทางใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่างสังกัดกัน แต่ต้องใช้ใบเสร็จรับเงินและใบแจ้งรายการของโรงแรมชุดเดียวกันให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ให้ผู้ใช้สิทธิฝ่ายหนึ่งใช้ต้นฉบับ อีกฝ่ายหนึ่งใช้สำเนาภาพถ่ายที่ผู้ใช้สิทธิรับรองสำเนาถูกต้อง

(2) การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามหลักฐานที่ปรากฏในใบแจ้งรายการของโรงแรม ให้มีบันทึกแนบท้ายใบแจ้งรายการของโรงแรมระบุว่ารายการใดที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะเป็นผู้เบิกจ่ายเดี่ยว และรายการใดทั้งคู่จะเป็นผู้เบิกจ่ายละเป็นจำนวนเท่าไร ทั้งต้นฉบับและฉบับสำเนาภาพถ่าย และลงลายมือชื่อของผู้ใช้สิทธิทั้งคู่ในแต่ละฉบับ

ข้อ 24 การจัดประชุมที่เจ้าภาพผู้จัดประชุมเป็นผู้เรียกเก็บค่าเข้าที่พักจากผู้เข้าร่วมประชุมโดยตรง และโรงแรมที่พักมิได้ออกใบเสร็จรับเงินและใบแจ้งรายการของโรงแรมให้เข้าพัก ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินและหลักฐานที่แสดงว่าเจ้าภาพผู้จัดประชุมได้เรียกเก็บค่าเข้าที่พักจากผู้มีสิทธิที่เข้าร่วมประชุมไว้เรียบร้อยแล้ว เป็นหลักฐานเพื่อขอเบิกค่าเข้าที่พักได้

ข้อ 25 การเดินทางไปราชการที่ต่อเนื่องกันในระหว่างการใช้พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2527 พ.ศ. 2528 และ พ.ศ. 2529 กับพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 ผู้เดินทางที่เบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางเท่าที่จ่ายจริง ค่าเข้าที่พักเท่าที่จ่ายจริง นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับ ตามอัตราบัญชีหมายเลข 2 หมายเลข 3 และหมายเลข 4 ท้ายระเบียบนี้ แต่ไม่อยู่ในวิสัยจะนำหลักฐานตามข้อบังคับของระเบียบนี้มาแนบประกอบการขอเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ ให้ผู้เดินทางทำใบรับรองการจ่ายเงินที่แสดงรายละเอียดของค่าใช้จ่ายรายการนั้น โดยบันทึกชี้แจงเหตุที่ไม่อาจนำหลักฐานตามข้อบังคับมาแสดงได้ แนบเป็นหลักฐานในการขอเบิกจ่ายเงิน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาฯ ดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

ข้อ 26 ในกรณีที่ส่วนราชการไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับ
กระทรวงการคลัง

ให้ไว้ ณ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2534

(ลงชื่อ) บรรหาร ศิลปอาชา

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

บัญชีหมายเลข 1
อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางในประเทศ (เหมาจ่าย)

บาท : วัน

ข้าราชการ	ประเภท ก.	ประเภท ข.
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 ถึงระดับ 2 หรือตำแหน่งเทียบเท่า หรือพลทหาร พลตำรวจ นายทหารชั้นประทวน ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน	120	72
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ถึง ระดับ 8 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าหรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ถึงชั้น 3 ตະ โตะยุดิธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ถึง ชั้น 3 หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนตั้งแต่ร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรี ถึงพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกพิเศษ อันดับ 1 (เดิม หรือ ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศร้อยตำรวจตรีถึงพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษอันดับ 1 (เดิม)	180	108
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไปหรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือน พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกพิเศษ อันดับ 2 (เดิม) ขึ้นไปหรือ ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือน พันตำรวจเอกพิเศษ อันดับ 2 (เดิม) ขึ้นไป	240	144

ประเภท ก. ได้แก่

- (1) การเดินทาง ไปราชการนอกจังหวัดนั้นที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติ
- (2) การเดินทาง ไปราชการจากอำเภอหนึ่ง ไปปฏิบัติราชการในอำเภอเมือง ในจังหวัด

ประเภท ข. ได้แก่

- (1) การเดินทาง ไปราชการในท้องที่อื่นนอกเหนือจากที่กำหนดในประเภท ก.
- (2) การเดินทาง ไปราชการในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการ

ตามปกติ

บัญชีหมายเลข 2
อัตรารค่าเช่าโรงแรมในประเทศไทย

บาท : วัน

ข้าราชการ	ประเภท ก.	ประเภท ข.
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 ถึงระดับ 2 หรือตำแหน่งเทียบเท่า หรือพลทหาร พลตำรวจ นายทหารชั้นประทวน ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน	ไม่เกิน 800	ไม่เกิน 300
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ถึง ระดับ 8 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าหรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ถึงชั้น 3 ตะโตะยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ถึง ชั้น 3 หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนตั้งแต่ร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรี ถึงพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตรารเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกพิเศษ อันดับ 1 (เต็ม หรือ ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศร้อยตำรวจตรีถึงพันตำรวจเอก อัตรารเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษอันดับ 1 (เต็ม)	ไม่เกิน 1,600	ไม่เกิน 500
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไปหรือ ข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือ ข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือน พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตรารเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกพิเศษ อันดับ 2 (เต็ม) ขึ้นไปหรือ ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตรารเงินเดือน พันตำรวจเอกพิเศษ อันดับ 2 (เต็ม) ขึ้นไป	ไม่เกิน 2,400	ไม่เกิน 500

หมายเหตุ

ประเภท ก. ได้แก่จังหวัด

1. กรุงเทพฯ	2. กระบี่
3. กาญจนบุรี	4. กำแพงเพชร
5. ขอนแก่น	6. จันทบุรี
7. ฉะเชิงเทรา	8. ชลบุรี
9. ชุมพร	10. เชียงใหม่
11. เชียงราย	12. ตรัง
13. ตราด	14. ตาก
15. นครปฐม	16. นครพนม
17. นครราชสีมา	18. นครศรีธรรมราช
19. นครสวรรค์	20. นนทบุรี
21. นราธิวาส	22. ประจวบคีรีขันธ์
23. ปราจีนบุรี	24. พระนครศรีอยุธยา
25. พังงา	26. พิษณุโลก
27. เพชรบุรี	28. แพร่
29. ภูเก็ต	30. แม่ฮ่องสอน
31. ยะลา	32. ระนอง
33. ระยอง	34. ลำปาง
35. สงขลา	36. สตูล
37. สมุทรปราการ	38. สระบุรี
39. สุโขทัย	40. สุราษฎร์ธานี
41. สุรินทร์	42. ทนงคายน
43. อุตรธานี	44. อุบลราชธานี

ประเภท ข. ได้แก่จังหวัดอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ก.

บัญชีหมายเลข 3
อัตราค่าเบี่ยเลี้ยงเดินทางในต่างประเทศ

บาท : วัน

ข้าราชการ	ประเภท ก.	ประเภท ข.
<p>ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 3 ลงมาหรือ คณะศึกษาศาสตร์ หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 3 ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตรารับเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกพิเศษ อันดับ 1 (เต็ม) ลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตรารับเงินเดือน พันตำรวจเอกพิเศษ อันดับ 1 (เต็ม) ลงมา</p>	ไม่เกิน 2,500	ไม่เกิน 1,200
<p>ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือ ข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป ข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตรารับเงินเดือน พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกพิเศษ อันดับ 2 (เต็ม) ขึ้นไป หรือ ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตรารับเงินเดือน พันตำรวจเอกพิเศษ อันดับ 2 (เต็ม) ขึ้นไป</p>	ไม่เกิน 2,500	ไม่เกิน 1,750

หมายเหตุ

ประเภท ก. เบิกตามจ่ายจริง

ประเภท ข. เบิกเหมาจ่าย

บัญชีหมายเลข 4
อัตราค่าเช่าโรงแรมในต่างประเทศ

บาท : วัน

ข้าราชการ	ประเภท ก.	ประเภท ข.	ประเภท ค.
<p>ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 3 ลงมา หรือตะโตะยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 3 ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือน พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือน พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกพิเศษ อันดับ 1 (เต็ม) ลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือน พันตำรวจเอกพิเศษ อันดับ 1 (เต็ม) ลงมา</p>	ไม่เกิน 4,200	ไม่เกิน 2,800	ไม่เกิน 1,750
<p>ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป ข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกพิเศษ อันดับ 2 (เต็ม) ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษอันดับ 2 (เต็ม) ขึ้นไป</p>	ไม่เกิน 6,000	ไม่เกิน 4,000	ไม่เกิน 2,500

หมายเหตุ

ประเภท ก. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

1. ญี่ปุ่น	2. เครือรัฐออสเตรเลีย
3. สาธารณรัฐออสเตรเลีย	4. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก
5. สาธารณรัฐฟินแลนด์	6. สาธารณรัฐฝรั่งเศส
7. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน	8. สาธารณรัฐอิตาลี
9. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	10. ราชอาณาจักรนอร์เวย์
11. ราชอาณาจักรสวีเดน	12. สมาพันธรัฐสวิส (สวิสเซอร์แลนด์)
13. สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่ และไอร์แลนด์เหนือ	14. ราชอาณาจักรเบลเยียม
15. แคนาดา	16. สหรัฐอเมริกา
17. สาธารณรัฐเกาหลี	18. สาธารณรัฐโปรตุเกส
19. ราชอาณาจักรสเปน	20. ใต้หวัน
21. สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	22. สาธารณรัฐโปแลนด์
23. กัมพูชา	24. ราชรัฐลักเซมเบิร์ก
25. สาธารณรัฐชิลี	26. นิวซีแลนด์
27. ย็องกง	28. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
29. สาธารณรัฐสิงคโปร์	30. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
31. สาธารณรัฐตุรกี	32. สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์
33. สาธารณรัฐฮังการี	34. สหพันธ์สาธารณรัฐยูโกสลาเวีย
35. สหพันธรัฐรัสเซีย	36. สาธารณรัฐไอซ์แลนด์

ประเภท ข. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

1. รัฐบาร์ทเรน	2. สาธารณรัฐประชาชนจีน
3. สาธารณรัฐไซปรัส	4. สาธารณรัฐอินเดีย
5. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน	6. สาธารณรัฐอิรัก
7. รัฐอิสราเอล	8. ราชอาณาจักรชัชไมต์จอร์แดน
9. รัฐคูเวต	10. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน

11. รัฐสภาอิตาลี
12. รัฐกาตาร์
13. ราชาอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย
14. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ
15. เนการาบาฮูไนดารุสซาลาม (บรูไน)
16. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย
17. ราชาอาณาจักรตองกา
18. ราชรัฐอันดอร์รา
19. สาธารณรัฐเช็ก
20. สาธารณรัฐสโลวัก
21. สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)
22. โรมานี
23. สาธารณรัฐบุรุนดี
24. สาธารณรัฐแคเมอรูน
25. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง
26. สาธารณรัฐชิลี
27. สาธารณรัฐโกตดิวัวร์
28. สาธารณรัฐจิบูตี
29. สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
30. ราชรัฐแกมเบีย
31. สาธารณรัฐกานา
32. สาธารณรัฐเคนยา
33. สาธารณรัฐมาลี
34. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
35. สาธารณรัฐไนเจอร์
36. สาธารณรัฐเซเนกัล
37. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย
38. สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน
39. สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย
40. สาธารณรัฐเบนิน
41. เครือรัฐบาฮามาส
42. สาธารณรัฐคอสตาริกา
43. สาธารณรัฐปานามา
44. สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก
45. จาเมกา
46. สาธารณรัฐอาเจนตินา
47. สาธารณรัฐโครเอเชีย
48. สาธารณรัฐสโลวีเนีย
49. สาธารณรัฐบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา
50. สาธารณรัฐมาซิโดเนีย
51. สาธารณรัฐอาร์เมเนีย
52. สาธารณรัฐอาเซอร์ไบจาน
53. สาธารณรัฐเบลารุส
54. สาธารณรัฐออสเตรีย
55. สาธารณรัฐจอร์เจีย
56. สาธารณรัฐคาซัคสถาน
57. สาธารณรัฐคีร์กีซสถาน
58. สาธารณรัฐลัตเวีย
59. สาธารณรัฐลิทัวเนีย
60. สาธารณรัฐมอลโดวา
61. สาธารณรัฐทาจิกิสถาน
62. เติร์กเมนิสถาน

63. ยูเครน	64. สาธารณรัฐอูซเบกิสถาน
65. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา	66. สหรัฐเม็กซิโก
67. มาเลเซีย	68. ราชอาณาจักรเนปาล
69. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้	70. สาธารณรัฐบัลแกเรีย
71. สาธารณรัฐยูกันดา	72. สาธารณรัฐซิมบับเว
73. สาธารณรัฐแซมเบีย	

ประเภท ค. ได้แก่ประเทศ รัฐ เมืองอื่น ๆ นอกจากกำหนดในประเภท ก. และประเภท ข.

หมายเหตุ บัญชีหมายเลข 1, 2, 3 และ 4 แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าเบี่ยงเส้นทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ
(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2536 ลงวันที่ 23 สิงหาคม 2536

หมายเลข 5
ผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักเช่าที่จ่ายจริง
ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ตำแหน่ง

1. องคมนตรี
2. รัชบุรุษ
3. นายกรัฐมนตรี
4. รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี
5. ประธานศาลฎีกา
6. รองประธานศาลฎีกา
7. อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
8. ประธานวุฒิสภา
9. ประธานสภาผู้แทนราษฎร
10. ปลัดกระทรวง
11. ปลัดทบวง
12. รองปลัดกระทรวงกลาโหม
13. สมุหราชองครักษ์
14. จเรทหารทั่วไป
15. ผู้บัญชาการทหารสูงสุด
16. รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด
17. เสนาธิการทหาร
18. ผู้บัญชาการทหารบก
19. ผู้บัญชาการทหารเรือ
20. ผู้บัญชาการทหารอากาศ
21. อธิบดีกรมตำรวจ

22. อธิบดีกรมอัยการ
  23. เลขาธิการนายกรัฐมนตรี
  24. เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
  25. เลขาธิการรัฐสภา
  26. ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
  27. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
  28. เลขาธิการ ก.พ.
  29. เลขาธิการสำนักพระราชวัง
  30. ราชเลขาธิการ
  31. นายกราชบัณฑิตยสถาน
  32. ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ
  33. ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน
  34. ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ
  35. เลขาธิการสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
  36. เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
  37. เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
-

(สำเนา)
ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ
พ.ศ. 2530

เพื่ออนุวัติตามนัยมาตรา 6 วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2527 และข้อ 35 แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. 2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กระทรวงการคลัง จึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายจากเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2530"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2530 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

(1) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2527

(2) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528

บรรดาระเบียบและคำสั่งอื่นใดซึ่งเกี่ยวกับค่าเช่าบ้านที่กำหนดไว้แล้ว หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 บรรดาแบบพิมพ์ที่ใช้ในการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ 5 ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการยื่นแบบขอรับเงินค่าเช่าบ้านและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อผู้บังคับบัญชาตามข้อ 7 เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการยื่นขอรับเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ แล้วเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ 8 ต่อไป และเมื่อได้รับอนุมัติแล้วจึงให้ยื่นแบบขอเบิกเงินค่าเช่าบ้าน

ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช 2483 ในวันที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2527 ใช้บังคับ แม้ผู้นั้นจะไม่มี

สิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.2527 ก็ให้ได้รับเงินค่าเช่าบ้าน ข้าราชการต่อไปเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ..2583 โดยให้เบิกจ่ายตามแบบและวิธีการเดิม จนกว่าผู้นั้น จะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช 2483

ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช 2483 แต่ไม่ได้ใช้สิทธิเบิกในขณะนั้น หากประสงค์จะขอเบิกหลังจากวันที่พระราชกฤษฎีกา ค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.2527 ใช้บังคับ ก็ให้เบิกจ่ายได้ตามแบบและวิธีการเดิม

ข้อ 6 ให้ผู้บังคับบัญชาหรือข้าราชการตามนัยข้อ 8 แต่งตั้งคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้าราชการที่อื่น เรื่องขอรับค่าเช่าบ้าน โดยอย่างน้อยให้มีสาระสำคัญต่อไปนี้

(1) ให้ตรวจสอบว่าได้เช่าบ้านผู้อื่นและพักอาศัยอยู่จริงหรือไม่ ตั้งแต่เมื่อใด

(2) ให้ตรวจสอบอัตราค่าเช่าบ้านว่าเหมาะสมกับสภาพแห่งบ้านหรือไม่

ในกรณีเช่าซื้อบ้านหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน ให้ตรวจสอบตามนัยข้างต้น

โดยอนุโลม

ข้อ 7 ให้ผู้บังคับบัญชาหรือข้าราชการต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิ

(1) ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลาง ให้เลขาธิการรัฐมนตรี เลขาธิการกรม ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่เทียบเท่าผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง เป็นผู้ที่มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของข้าราชการในสังกัด

ให้ผู้บังคับบัญชาระดับเหนือขึ้นไปอย่างน้อยหนึ่งชั้น เป็นผู้ที่มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิ ของผู้บังคับบัญชาตามวรรคก่อน

ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลางแต่มีสำนักงานอยู่ในภูมิภาค หรือแยกต่างหาก จากกระทรวง ทบวง กรม ให้หัวหน้าสำนักงานนั้น ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 6 หรือเทียบเท่า เป็นผู้รับรองการใช้สิทธิของข้าราชการในสังกัด

การรับรองการใช้สิทธิของหัวหน้าหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง ที่มีสำนักงาน อยู่ในส่วนภูมิภาค หรือสำนักงานแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม ผู้บังคับบัญชาระดับเหนือขึ้นไป อย่างน้อยหนึ่งชั้นจะมอบหมายให้หัวหน้าส่วนราชการหรือสำนักงานนั้น เป็นผู้ที่มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิ ของตนเองก็ได้